

KOLOROWE PUZZLE ZOGA

Wspólne układanie puzzli to wspaniała zabawa. Pierwsze puzzle powstały ponad dwieście lat temu. Zabawę tę wymyślił John Spilsbury, londyński grawer i kartograf, kiedy zauważył problemy, jakie dzieci mają z przyswajaniem geografii. Postanowił ułatwić im naukę i swoje mapy naklejał na cienkie mahoniowe deski, które można było pociąć na kawałeczki wzdłuż granic państw.

Poruszane zagadnienia:

- *współpraca*
- *różnice i podobieństwa*

Czas trwania: 45 min

Cele ogólne:

- ćwiczenie współpracy z innymi dziećmi
- obserwowanie zasad, jakie rządzą zachowaniem innych

Cele szczegółowe:

- integracja multisensoryczna
- ćwiczenie małej motoryki
- ćwiczenie analizy i syntezy wzrokowej
- koncentracja na zadaniu

Środki dydaktyczne

- koszyk lub torba
- kopie grafiki z zeszytu ćwiczeń „*Gry i zabawy z Zogiem*”
- nagrana muzyka na płycie CD
- kartka z napisem „*współpraca*”

KOLOROWE PUZZLE ZOGA

Przebieg:

1. Przygotuj koszyk lub torbę, wydrukuj w dwóch kopiach w kolorze grafikę z zeszytu ćwiczeń „*Gry i zabawy z Zogiem*” i potnij je na tyle kawałków, ile jest dzieci w grupie.
2. Wyjaśnij dzieciom zadanie – mają ułożyć puzzle. Rozdaj im stworzone przez Ciebie puzzle – każde dziecko losuje po jednym kawałku. Daj dzieciom czas na ułożenie obrazków. Włącz muzykę. W tym zadaniu nie ma limitu czasu. Nie podpowiadaj, jak należy wykonać zadanie. Dzieci powinny same dojść do sposobu układania puzzli oraz do tego, że na sali są dwa identyczne obrazki. Obserwuj dzieci, w razie potrzeby zanotuj sobie, jak się zachowywały w czasie wykonywania zadania, by móc się odwołać do konkretnych sytuacji, gdy będziesz je omawiać.
3. Gdy dzieci skończą układać obrazki, usiądźcie w kręgu. Zapytaj, co znajduje się na obrazku. Kiedy ochotnicy opiszą obrazki, przejdźcie do kolejnego punktu.
4. Sesja dociekań filozoficznych. Zapytaj dzieci, jak im się pracowało. Co myślą o zadaniu? Być może w tym momencie zaczną komentować lub zadawać pytania, które otworzą sesję dociekań filozoficznych. Jeśli nie, to po wstępnej wymianie spostrzeżeń zapytaj dzieci o rolę, jaką miało każde z nich: *czy były to różne role, czy takie same? Jak im się razem pracowało? Czy wszystkie dzieci były „potrzebne” do tego, by ukończyć zadanie? Czy udałoby się je skończyć bez udziału wszystkich?* Jeśli dzieci same zaczną odwoływać się do idei współpracy, zapisz słowo „*współpraca*” na kartce papieru i umieść w kręgu. Zaczniście rozmowę o tym, czym jest współpraca, co oznacza, co jest potrzebne by współpracować.
5. Poproś dzieci, by stanęły w kręgu i złapały się za ręce. Powiedz: „*Iskierkę przyjaźni puszczam w krąg, niech powróci do moich rąk*” i lekko ściśnij rękę dziecka stojącego po prawej stronie. Dziecko przekazuje iskierkę dalej do kolegi/koleżanki. Gdy iskierka wróci do Ciebie, podziękuj za udział w zajęciach i rozdaj dzieciom czarno-białą wersję obrazka, który układały do pokolorowania. Jeśli starczy wam czasu, dzieci mogą kolorować obrazki w sali, na zasadzie: troje dzieci koloruje wspólnie jeden obrazek, tym samym ćwicząc współpracę.

